

Sosialistiliike Japanissa

Kirj. S. Katayama

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917.)

Japanin sosialidemokraattinen puolue perustettiin ja sen ohjelma julaistiin toukokuun 20 päivänä 1901. Kuusisataa jäsentä, niiden joukossa tämän kirjottaja, liittyi järjestöön. Hallitus kuitenkin hajotti tämän puolueen heti kun se muodostettiin. Mutta sosialistista valistustyötä ei voitu lopettaa, joten puolueen hajottamisesta huolimatta, sosialismi nopeasti levisi kautta Japanin. Venäläis-japanilaisen sodan aikana 1904—5 sosialistit kävivät tuimaa taistelua ja saivat paljon kannattajia puolueeseen.

Kesällä 1906, Tokiossa uudelleen järjestettiin sosialistipuolue, ja muutamassa kuukaudessa useita jäseniä liittyi ja kaikki merkit viittasivat paisuvan ja toimelemaan liikkeen syntyvän. Keväällä 1907 puolueella oli Tokiossa sosialistinen päivälehti, mutta viranomaiset sen kuitenkin pian lakkauttivat. Viime aikoihin saakka sosialistipuolueen ei annettu olla laillisesti olemassa.

Japanin sosialisteilla on viimeisen kymmenen vuoden aika ollut ankara koettelemuksen aika. Moni on kärsinyt vankeusrangaistuksia. Kaksitoista on joutunut elinkautiseen vankeuteen vallankumouksellisten oppien agiteeraamisesta. Kuusi on kuollut vankilassa. Kaksitoista on hirtetty. Tätä nykyä on useita vankilassa sosialistisen valistustyön harjottamisesta.

Sosialistien kohtelemisen on ehkä ollut ankarinta ja julmempaa kuin missään muussa maassa maailmassa. Huolimatta tästä jatkuvasta vainoamisesta, sorrosta, epätoivoisuudesta ja ankarista rangaistuksista, hajallaan siellä täällä ympäri Japanin on noin seitsemän tuhatta sosialistia. Monet näistä aikoinaan olivat toimivia jäseniä, mutta henkensä säilyttämiseksi vetäytyivät syrjään. Jällelle jääneet ovat todellisia marttyyrejä ja rohkeasti uhmaavat niitä rangaistuksia, joiden alaiseksi mahdollisesti joutuvat.

Viimeisen parlamenttivaalin aikana sosialisteilla oli oma ehdokkaansa. Toveri Toshihiko Sakai rohkeni ottaa vastuunalaisuuden tässä alotteessa. Viisi vaalikokousta pidettiin, mutta jokaisen kokouksen väkivaltaisen poliisi hajotti. Tätä seurasi se, että sosialisteilta täydellisesti kiellettiin kaikki, vaikkakin perustuslaki takaa heille vapauden, ja puhevapauden. Kaiken lisäksi puolueen ohjelma ja julistus takavarikoitiin, vaikkakin vaalilaki myöntää ehdokkaille oikeuden pitää vaalikokouksia kaksi kuukautta ennen vaaleja. Kaikesta huolimatta toveri Sakai sai 25 ääntä.

Japanin 70,000,000 käsittäväästä asukasmäärästä omaa vain noin puolitoista miljoonaa äänioikeuden. Äänioikeutta rajoittaa omaisuusmääräykset ja oppinäytteet, joten köyhälistö on aivan äänioikeudetonta. Kun tällaisissa oloissa saatiin kaksikymmentäviisi ääntä, niin näyt-

tää se varsin lupaavalta Japanin sosialistiliikkeen tulevaiselle kasvulle. Hallituksen katsantokannan mukaan sosialisti ei ole mitään muuta kuin petturi ja sen mukaisesti viranomaisetkin häntä kohtelevat. Sellainen teko kuin "petturin" puolesta äänestäminen todellakin vaatii rohkeutta ja päättäväisyyttä.

Miksi Japanin hallitus on niin ankara sosialisteja vastaan ja kohtelee heitä niin kovakouraisesti? Vastauksena on se, että se on köyhälistön liikettä. Hallitus pelkää yhä voimistuvaa työväen- ja sosialistiliikettä. Hallitus haluaa uhrata kaikki kansalliset edut imperialismille ja militarismille. Imperialismi on työväenliikkeen ja sosialismin vihollinen. Voitto sodassa vierasta valtaa vastaan merkitsee sotilasdespotismia kotona.

Japani saavutti kaksi kertaa voiton Kiinaan ja Venäjään nähden. Seurauksena oli voimakkaan sotilasbyrokratian syntyminen, joka uhraa kaikki kansan pyhimät edut kommersiaaliselle laajenukselle. Hallitus on suurentanut armeijaa ja laivastoa, jotta tätä nykyä kansa ja tuotannonlähteet ovat uupumaisillaan tämän raskaan painon alla. Japanin imperialismi ei välitä köyhälistön edusta, vaan riistää sitä niin paljo kuin mahdollista. Tämä on pääsyynä miksi hallitus niin katkerasti vastustaa sosialistisen liikkeen kasvua Japanissa.

Nykyinen kreivi Terauchihin ministeristö on mitä imperialistisin ja aristokraattisin kuin Ja-

panissa koskaan on ollut perustuslain laatimisen jälkeen. Tämä ministeristö on äärimmilleen peloissaan sosialisteista, koska sen päätarkoituksena on pitää köyhälistöä sorrossa niin kauan kuin mahdollista.

Kaikesta sorrosta huolimatta sosialistit ihailtavalla tavalla koettavat tunkeutua eteenpäin agitatsioonityössään niin pitkälle kuin vain suinkin pääsee näiden epäsuotuisten olosuhteiden vallitessa. Heidän työnsä täytyy suuremmissa tai pienemmissä määrässä olla salaista laatua, koska he eivät saa julkisesti valistaa työläisiä. Tosiasia on kuitenkin se, että sosialismin opit levenevät vaikkakin vaikeuksia on saada niitä levitettyä ja sosialistien lukumäärä kasvaa.

European sodan alusta lähtien on havaittavissa heräämisen merkkejä Japanin työväestön keskuudessa. Useat lakot Japanin eri teollisuusalojen keskuudessa ja Venäjän vallankumouksen innostava esimerkki ovat tehneet syvän vaikutuksen työläisiin, siten osottaen, että epäilemättä pian tulee tapahtumaan joitakin muutoksia parempaan päin. Painostus on niin valtava, että enempi vastarinta käy turhaksi. Nykyisen kapitalistisen järjestelmän suunnattoman riistännän alaisena elävä köyhälistö alkaa saavuttaa yhä suurempia etuisuuksia kunnes työläiset yhtenä joukkona nousevat ja sysäävät niskoiltaan sen raskaan taakan — jota ovat saaneet kantaa sukupolvien ajan.